

Der var mange fine vimpler med et personligt præg.

Tekstil i Tingbjerg

Tekst og fotos:
Bettina Andersen,
ba@bettinaandersen.dk

Det seneste år har jeg været ansat som såkaldt "artist in residence" i et boligsocialt projekt i Tingbjerg i den nordvestlige del af København. Projektet "Vimpler i lange baner" og to vægtæpper var de konkrete mål for året. Nu er året gået og i skrivende stund er blot indvielserne af de færdige værker tilbage. I denne artikel får I fortællingen om mit år i Tingbjerg.

Oplægget

Artist in residence betyder egentlig, at man som kunstner for en periode flytter ind et nyt sted fx en by eller et land for der at skabe kunst. I mit tilfælde betyder det, at jeg i et år har arbejdet i Tingbjerg for sammen med så mange borgere som muligt at skabe nogle på forhånd definerede tekstile værker.

Jeg fik en henvendelse allerede i foråret 2022 om, at der var et projekt på vej, og at jeg var velkommen til at søge ansættelse for et år som tekstilkunstner. Projektet, som lå i Tingbjerg i København, er en del af et meget større landsdækkende projekt fra Kulturministeriet og Kulturstyrelsen. Ideen er at skabe boligsocial udvikling ved at fx tekstilkunstnere sammen med borgere skal arbejde på grænserne mellem håndarbejde og kunst. Altså tage fat i nogle teknikker, som de fleste kender, men bruge dem til at arbejde på noget større, noget fælles tredje, noget hvor vi sammen flytter os. Tekstilkunstnere møder borgere, og borgere kommer ud og møder hinanden, udfordrer og flytter hinanden. Det er i lige så høj grad

målene med dette projekt, som de konkrete tekstile værker.

Tankerne, da jeg søgte projektet og formulerede mit bud på et projekt, var, at der var mange ubekendte i spil, så jeg måtte sørge for at skabe noget luft og plads til at "bevæge sig" i starten samt sørge for, at det tekstile var så enkelt som muligt, så der var tid og rum til at "finde projektet" i de nye sammenhænge. Jeg vidste fx ikke, hvem jeg ville komme til at arbejde med, hvilke sammenhænge jeg landede i, og om deltagerne havde broderet før. Så jeg foreslog til ansættelsesmødet, at der skulle arbejdes med to projekter.

1. Først "Vimpler i lange baner" og siden
2. Et eller flere vægtæpper til offentlige institutioner i Tingbjerg.

Vimpler i lange baner

Jeg valgte at lægge ud med "Vimpler i lange baner", fordi jeg tænkte, at der kunne alle være med lige fra 3-90-årige, og sådan blev det ...

Tankerne bag dette projekt er at skabe en masse vimpler, der helt konkret kan bruges i Tingbjerg, når der er fælles arrangementer, og lokalerne skal pyntes op. I skrivende stund og før den officielle overdragelse har de allerede været brugt til fællesspisninger, kvindefesten (8. marts), ramadanmiddag, fællesspisning på Vestvolden i København og sidst, men ikke mindst så nogle af jer dem udstillet på DPF's træf i Roskilde. Tanken er også, at når mange er med til at skabe vimplerne,

"løfter vi i fælles flok" og skaber noget symbolsk sammen, som styrker fællesskabet i bydelen. Ideen med vimplerne er, at de kan bindes op og sættes sammen på ny, som det passer til begivenheden, måske er det bare vimpler med julede farver, der skal bruges, eller det er alle regnbuens farver til en anden begivenhed.

Mit skøn er at ca. 200-250 mennesker har bidraget til vimplerne. Små/store, ung/voksen, M/K, nybegynder/øvet, interesserede/og-knap-så-interesserede og mennesker af snart sagt alle nationaliteter.

4. og 5. klasser på Tingbjerg Skole var fx med på vimplerne. Hver klasse

Bunyamin havde ganske meget på sinde, da han skabte sit motiv på en vimpel.

brugte Håndværk & Design-timerne i et to-ugers forløb. Alle skulle deltage, og det gjorde de. Men det var helt sikkert ikke alle, som synes, at det var sjovt at sy eller som kunne se ideen med vimplerne. Heldigvis var der nogle, som synes det var sjovt og fik lagt an til nogle fine vimpler. Jeg lærte også en del, fx var jeg overrasket over, at 4. klasse var helt på bar bund ... og ikke vidste (eller kunne regne ud) hvordan knappenåle fungerer. Der var også en del, som ikke havde træning i at klippe stof med en saks og som nærmest ikke havde styrken i hænderne til at bruge sakse. Næsten alle, og både 4. og 5.

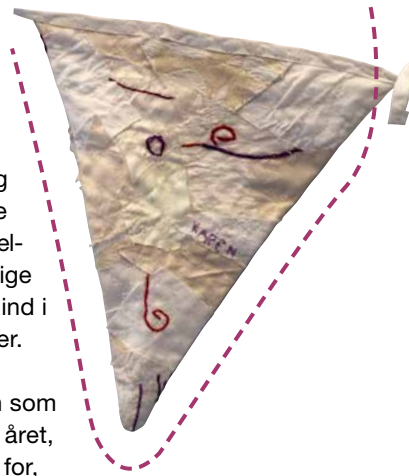
klasse, manglede finmotorik til at tråde nåle. Men alle fik lagt an med stofcollage til både en for- og bagside til en vimpel. Nogle startede med at sy i hånden, andre (5. klasse) fik syet på symaskine, og nogle af børnene blev helt færdige. Resten har jeg og frivillige syet færdige. Efterfølgende har jeg monteret alle vimplerne med skråbånd. Bundstoffet er genbrugte lagner fra hoteller (som et vaskeri

donerede til projektet) og ovenpå er det stofrester, der er brugt.

Også mange voksne har bidraget til vimplerne både ved arrangementer i Tingbjerg Kirke, Igne:Øya (boligsocial forening med fokus på håndarbejde og med kvinder af mange nationaliteter) og Tingbjerg Kulturhus. I Igne:Øya kom jeg fast tre timer hver 14. dag hele året, og kvinderne der tog godt imod mig socialt, men de bar måske også præg af at være vant til, at der kommer og går mange danskere med forestillinger om, hvordan de skal gribe tingene an.

Nogle skabte helt neutrale vimpler baseret på stofrester og farver, andre fik lagt forskellige, personlige fortællinger ind i deres vimpler.

Efterhånden som vi fik startet året, var jeg glad for,

Fotoet er taget på Statens Værksted for Kunst. Alle kvadraterne til kirkens tæppe til højre er placeret, og næsten alle kvadraterne til skolens tæppe til venstre er på plads. Nederst i billedet alle vimplerne.

Bettina Andersen på toppen af en stige, medens hun forsøger at danne sig et overblik over, hvordan kvadraterne til kirkens tæppe skal placeres i forhold til hinanden.

at jeg havde besluttet at starte med noget, jeg vidste alle kunne bidrage til, for der var mange ting at forholde sig til og en noget luftig organisering med mange forskellige interesser. Kredsen bag Tekstil i Tingbjerg er nemlig både Igne:Øya, FSB (almennyttigt boligselskab), Copenhagen Business School, CTR (Center for tekstilforskning, Københavns Universitet), Tingbjerg Kulturhus, Tingbjerg Kirke og Greve Museum.

Jeg var "frataget" mine sædvanlige kommunikative kanaler og kunne ikke bruge mit nyhedsbrev, Instagram, hjemmeside eller Facebook, som er de kanaler, jeg sædvanligvis kommunikerer igennem - og hvorfor kunne jeg ikke det? Det er selvfølgelig, fordi ideen i projektet er, at det er lokale borgere i Tingbjerg, som deltager. Der lærte jeg også en del, for det var helt nye relationer, der skulle bygges personligt op, og det tager lang tid, meget lang tid.

Vægtæpperne

Vimplerne arbejdede vi med hele efteråret 2022 og efter nytår sideløbende med vimplerne var det tid til at begynde at tænke i vægtæpper. Hvor skulle vægtæpperne hænge og hvordan skulle de se ud?

Det er ikke enkelt at få sådanne aftaler på plads i en løs organisation uden klare hierarkier ... først var kulturhuset i spil, men arkitekturen og huset byder ikke ind til at tilføje et vægtæppe. Så var kirken i spil, men der skal både menighedsråd, arkitekt, langsigtede planer og en sygemeldt præst være enige, og pludselig var det meget oppe over at tage beslutningerne, hvis vægtæpperne skulle realiseres. Konklusionen bliver to vægtæpper. Et til Tingbjerg Skole og et til Tingbjerg Kirke (i menighedssalen).

Mine ideer til vægtæpperne var dogmer som skulle gøre, at når man ser

de to vægtæpper i Tingbjerg er der et visuelt fællesskab imellem dem, selv om de er forskellige. Igen skulle mange mennesker kunne bidrage. Vægtæppet til skolen er især syet af eleverne i 6. og 7. klasse.

De fælles dogmer blev:

- Farvepaletterne, som jeg satte sammen. Livsglade børn var udgangspunktet til skolens palet og livsglæde og bøgetræer i kirken (kirkens ønske). Ensfarvede bomuldsstoffer blev valgt, og nogle af stofferne går igen i begge paletter for at skabe sammenhæng, men de er også forskellige.
- Jeg klippede samtlige kvadrater til begge vægtæpper på 22 x 22 cm, så jeg var sikker på, at kvadraterne blev lige store og i færdige mål 20 x 20 cm, når de skulle monteres.

Skolens dogmer er desuden, at der var tre måder et kvadrat kunne broderes på:

- Stofcollage (efter H&D-lærerens ønske ligesom vimplerne, men i vægtæppets farvepalet. Det var især drengene, der valgte den løsning)
- Selvportrætter (der blev syet nogle rigtig fine).
- Eller broderede cirkler på stoffet hvor indholdet var frit (og med meget varieret indhold). Jeg forsøgte at fortælle eleverne (6. og 7. klasse), at de skulle forestille sig, at vægtæppet også ville hænge på skolen om 20 år, men det er en lang tidshorisont for 12-13-årige.

Kirken ønskede, at livsglæde, fællesskab og en salme af kirkens første præst, Hans Anker Jørgensen ("Du som gi'r liv og gør alle glade") skulle være inspirationen til vægtæppet, og ud fra det blev kirkens dogmer ud over de fælles dogmer, at der var tre måder et kvadrat kunne broderes på:

- Et tekstfragment fra salmen, (som ikke allerede var broderet af en anden). De er placeret vilkårligt, så man selv skal sætte salmen sammen, når man kigger på vægtæppet.
- Bøgeblade eller
- Broderede cirkler hvor indholdet var frit.

I skolens vægtæppe er der i alt 65 kvadrater (13 x 5 cm) og i kirkens vægtæppe i alt 49 kvadrater (7 x 7 cm). Fantasien inden for de givne rammer var stor, og der er stor variation i motiverne i begge tæpper. Men de har også, som jeg ønskede det, mange fælles træk.

Håndværksmæssigt er skolens tæppe mere enkelt end kirkens tæppe, og jeg har til slut gjort en del ud af at "baggrundsbrodere" kirkens tæppe og ikke gjort det samme med skolens tæppe, men i min optik passer det så fint med de steder, de hver især skal hænge.

Monteringen

Først på sommeren 2023 var jeg så heldig at få besked på, at jeg var tildelt et arbejdsophold på Statens Værksted for Kunst, hvor jeg for en kort periode fik et 150 m² stort atelier med 7-8 meter til loftet, som jeg havde søgt til monteringen af tæpperne. Det var fantastisk!

Statens Værksted for Kunst er placeret på Christianshavn i et flot, gammelt pakhuis lige ved havnen. Det er spækket med værksteder, hvor mange kunstnere fra hele landet arbejder samtidigt på hver deres projekter: Keramik, metal, grafik, maleri, træ, tekstil. (www.svfk.dk).

For mig var det fint at have så stort et atelier, da begge vægtæpper kunne hænge samtidigt på væggene, og jeg kunne vurdere, hvordan alle kvadraterne skulle fordeles bedst muligt. Desuden var der kæmpestore borde i arbejdshøjde, hvor også vægtæppet til skolen, som er næsten

Vægtæppet til kirken er monteret og quiltet. Det hænger nu på væggen i menighedssalen i Tingbjerg Kirke.

tre meter langt, kunne ligge under monteringen. Samtidig kunne alle vimpler være lagt ud på gulvet for at binde dem sammen.

Afslutningen

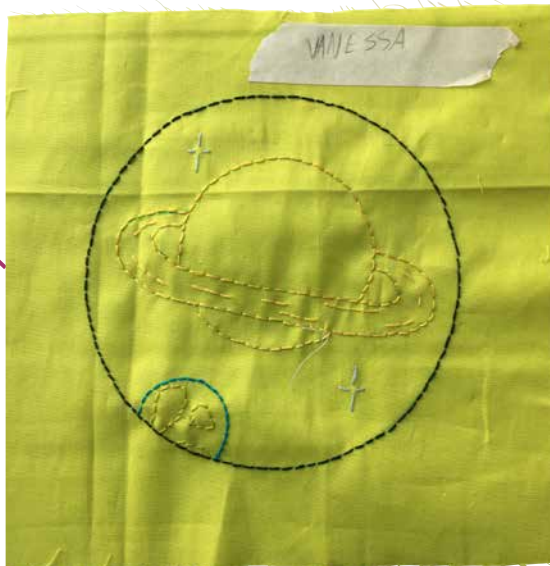
Tilbage af mit år som artist in residence er nu blot festlighederne og eftertanken. Præcis i denne weekend, hvor artiklen her tager form, fylder Tingbjerg Kirke 40 år, og i den anledning skal vægtæppet indvies. Jeg glæder mig til at dele det med alle dem, som har syet. Glæder mig til forhåbentlig at se deres glæde over, at hvert lille bidrag er blevet til noget meget større på grund af fællesskabet. Jeg håber også, at den tidligere præst i kirken, Hans Anker Jørgensen, bliver glad for, at hans salme nu har fået helt nyt og konkret liv, så mange år efter at den blev skrevet. I kirken har jeg lært et meget rummeligt fællesskab at kende. Det gælder rummeligheden i forhold til både stærke og sårbare sjæle. Det gælder også rummeligheden i forhold til at huse både kristne, muslimer og mennesker med andre religioner eller slet ingen på én gang.

Om 14 dage (medio september) skal vægtæppet til skolen indvies forhåbentlig også med en masse glade børn, nemlig alle nu 5., 6., 7. og 8. klasser som har bidraget til enten vimplerne eller vægtæppet. Det er fantastisk, når noget man har arbejdet på i meget lang tid, pludselig tager form helt konkret.

Jeg er sikker på, at når roen indfinder sig efterfølgende, kommer også eftertænkerne om, hvad det egentlig er, jeg har oplevet i dette år, og hvor mange nye mennesker jeg har mødt. Jeg tænker umiddelbart, at 250-350 i alt har deltaget på de tre projekter. Nogle har bidraget til alle tre projekter, og andre til et af tekstilerne. Men alle bidrag gør dem til det, de er nu. Vi har løftet i flok.

En pige i 7. klasse broderede en selfie til skolens vægtæppe. Her ses broderiet, inden den vandopløselige tusch er vasket ud, og broderiet er opspændt.

Vanessa også fra 7. klasse valgte et motiv fra rummet til sit broderi. Det ses før efterbehandling med opspænding.

En dreng fra 7. klasse skabte en collage og syede med frie sting i gult over hele fladen efterfølgende.